

Dizertace se zabývá pracemi a životem české spisovatelky Marie Majerové z genderového hlediska. Majerová byla v období po druhé světové válce dobře známou komunistickou autorkou. Není však příliš známá jako feministka a ženská aktivistka. Práce zkoumá ambivalenci její pozice z různých úhlů. Soustředí se především na vztah odporujících si rolí Majerové komunistky a feministky, "ferme fatale" a "femme nouvelle" a na její poměr k ženským otázkám. Na jednu stranu Majerová chtěla prosazovat člověka nezávislého na pohlaví nebo genderu, na druhou stranu doslova bojovala za ženská práva a možnost ženy vyjádřit se literárně podle sebe. Majerová je příkladem moderní ženy v měnícím se světě první poloviny dvacátého století. Zároveň je však individuálním zjevem se specifickým přístupem k literatuře, politice i životu, který je založen na vůli po zrně a možnosti ovlivňovat.

Dizertační práce se zaměřuje na fikci, žurnalistiku i korespondenci Marie Majerové a obrazy, které jejich prostřednictvím o ženě, ale také o sobě jako ženě vytváří. Práce se soustředí také na to, jakým způsobem vnímali Majerovou osobu, autorku a její tvorbu její současníci v kritikách, recenzích kulturních polemikách. Z genderového pohledu je Majerová předmětem zájmu jako osoba, agitátorka, politička a aktivistka, feministka, matka, spisovatelka, experimentátorka, intuitivní "literární historička a kritička" a také čtenářka.

Tato práce sleduje, jak se její rozličné pozice prolínají a ovlivňují navzájem, jaký efekt toto prolínání má na její literární i žurnalistickou práci, ale také na její recepci prostřednictvím renomované mužské kritiky ve srovnání s vnímáním Majerové rodící se kritikou ženskou. Z těchto důvodů jsou první kapitoly věnovány historickému pozadí a životu Majerové, jejímu aktivismu a pozici ve společnosti. Následující kapitoly mapují rodící se tradici ženského spisovatelství a přínos Majerové v této oblasti.